

Maade betyder et Brud med Frihandelens Princip. Der er her ikke Tale om ad protektionistisk Vej kunstigt at skabe Jordbund for en Industri, som ellers ikke lod sig indplante i vort Samfund, ej heller er der Tale om ved aggressive Toldforanstaltninger at konkurrere Rivalerne ud paa fremmede Markeder. Her er kun Tale om at værne den Industri, vi har, om at bevare det, som den afdøde Venstrepolitiker Jørgen Pedersen kaldte: det bestaaendes Ret. At man fra konservativ Side betragter dette som en Opgave for konservativ Politik, kan neppe undre; derimod er det underligt, at mangfoldige Agrarer i den Kendsgerning, at en Landbrugskrise er begyndt, uden at Landbruget endnu har søgt Staten om Bistand, finder en Retfærdiggørelse for deres Krav om, at Industrien, hvis den i en Jordskælvssituation ikke kan staa alene, skal imødesee et dødeligt Fald med Sindsro.“ Og saa henviste jeg endvidere til, at der var Fare for, at den viddrevne Prisfaldspolitik, Regeringen var inde paa, vilde blive købt med en meget høj Pris i Form af stadig øgede Udgifter til Arbejdsløshedsunderstøttelser, en stadig Forringelse af Skatteevnen og en stadig Reduktion af Købelysten og Købeevnen, som ikke stod i Forhold til Faldet i Varepriserne.

Det var det Standpunkt, jeg hyldede for omtrent et Aar siden, og ingen Begivenheder har afkræftet Rigtigheden af dette Synspunkt. Jeg gjorde det samme Synspunkt gældende 8 eller 14 Dage senere i en Tale til mine konservative Vælgere i Aarhus, og jeg hævdede overfor dem, at man fra konservativ Side og fra Industriens Side havde vist en overordentlig, indtil det urimelige grænsende Taalmodighed i denne Sag. Jeg henviste til, at denne Stilling i paafaldende Grad mindede om Supplikantens Stilling i Heibergs Vaudeville: „I et Aar kan man haabe og frygte, i et Aar kan man let blive Bet, i et Aar Excellencen jeg søgte, i et Aar har jeg ikke ham set.“

Det var, hvad jeg gjorde gældende den Gang, og det er det Standpunkt, jeg hele Tiden, hvor der har været Lejlighed, har gjort gældende. Men saa kom Toldlovsforslaget og Toldudvalget, og saa mente jeg, at det var min Pligt som Konservativ at tie, saa længe dette Udvalg sad. Man tier, mens Retten overvejer. Saa viste det sig, at dette Udvalg ikke kom til noget positivt Resultat. Fra radikal og socialdemokratisk Side rejstes der Forslag om

at rette en indtrængende Opfordring til Regeringen om at træffe Foranstaltninger til Værn for Industrien. Til denne Opfordring blev der svaret mere eller mindre afvisende fra konservativ Side med en Henviisning til, at det ikke hørte under Toldudvalgets Kompetence, men under Rigsdagens Industriudvalg. Jeg har overfor Partifæller udtalt min Forbavselse over dette Svar. Jeg syntes, at det var et noget tomt og negativt Svar, naar man ved, i hvilken Grad dette Spørgsmaal er et konservativt Programspørgsmaal, og jeg henstillede, at saa maatte dog Følgen i hvert Fald blive, at der fra konservativ Side i Rigsdagens Industriudvalg rettedes en Henvendelse efter denne Invite fra Toldudvalget, at man i alt Fald derfra saa et Livstegn. Men heller ikke derfra kom der noget Livstegn.

Nu er der altsaa endelig fra Regeringen kommet et Livstegn, og nu hører jeg af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at dette Livstegn ikke alene ikke i nogen Maade skyldes den Forespørgsel til Regeringen, jeg havde anmeldt, men heller ikke et Tilfælde, og det skyldes heller ikke Regeringens eget Initiativ — thi det er det ærede Medlem Hr. Korsgaard sikkert lige saa klar paa som jeg, at af eget Initiativ havde Regeringen ikke gjort dette. Altsaa, naar det ikke skyldes nogen af disse tre Faktorer, bliver der kun den ene Faktor tilbage, som har Æren og Fortjenesten af dette — og det var ogsaa det, det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremhævede — det konservative Parti! Hvad der er sket her, er det konservative Partis Fortjeneste, og udelukkende det konservative Partis Fortjeneste! Jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem Hr. Stauning, at han, i Stedet for at rette Bebrejdelser til mig, som er ganske ufortjente, sammen med mig vil udtale sin uforbeholdne Ros og Anerkendelse af det konservative Partis saa indlysende Fortjeneste i dette Spørgsmaal!

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 99 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Folketingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 4 med følgende Dagsorden: